

A leleményes koloni asszony

Osztán vót ugye a másik ilyen mese, hogy egy kolonyi menyecskének, jányinak no hát urát, inkább már vőlegényét is ugye, hogy besorozták vóna katonának. Sor alá került még abba a világba, mikor ugye tizenkét év volt a szolgálati idő. De hát ugye elment rimánkodni a megyei urakhoz, hogy ő azt nem engedi, és ő előli magát, inkább leugrik a gímesi vár legmagasabb fokáról, úgyse engedi katonának az urát. Hát osztán az urak azt mondták, a megyei urak, hogy: hát ha eztet megteszi, majd meggondoljuk a dógot. És hát meglátjuk, mit tehetünk. Erre fogta magát, neve is van ugye: Macskai Mariska – de hát ez már költött név valószínűleg, ugyanígy lehetett volna Balkó Mariska is – fogta magát, felöltözött népviseletbe, magára vett tizenkét rakott szoknyát gyönyörűen, és leugrott az urak szeme láttára a vár legmagasabb tornyából. Persze leszállott szépen, mint az ejtőernyővel, a sok szoknya nem engedte őtet lezuhanni. Na hát így osztán megmenekült a katonaság elől az ura. Na ez is ilyen monda.